

“¿Dónde encontrar la fuerza para ponerse al servicio de los demás con generosidad? En la oración y en la contemplación silenciosa de Cristo. El encuentro orante con Jesús nos llena el corazón de su paz y de su amor, que podemos dar a los demás.”

(Papa Francisco)

NO SIGUEM CANYES SACSETJADES PEL VENT!

Durant aquest primer diumenge d'Advent, inici d'un nou any litúrgic, la Paraula de Déu anuncia: *“Veniu al temple de Déu, que ens ensenyi els seus camins.”* *“Prou de dormir! És hora d'aixecar-nos. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca. Comportem-nos dignament a ple dia”*...

“Prou de dormir!”. Prou de rutina en les nostres celebracions i accions. Prestem atenció a la Paraula de Déu, celebrem la litúrgia, posem-hi ganes. La Paraula de Déu no és una paraula qualsevol. Netegem el nostre interior, que la nostra vida sigui digne. Cuidem cada detall, cada gest, cada paraula ja des de l'inici d'aquest any nou. Tenim una nova oportunitat. Lluny de nosaltres: la superficialitat, la manca de reflexió i de pregària, les obres, accions i paraules, desproveïdes de seny i de bondat.

Tinguem present Sant Gregori Magne, s. VI-VII, figura cabdal de l'església d'occident. Ell es preocupà particularment de la litúrgia i de la predicació. El tercer diumenge d'advent del 591 preparà un sermó sobre el text evangèlic de la litúrgia dominical. Text que tracta de l'ensenyament de Jesús sobre Joan Baptista, posterior a la pregunta que li fan: *¿Ets tu el qui havia de venir o n'hem d'esperar un altre?* (cf. Mt 11, 2-10). Gregori s'entreté especialment a glossar les tres

interpel·lacions de Jesús, fent aplicacions a la vida de la comunitat immersa en el temps d'advent i també a la problemàtica del seu temps, no tan diferent a la nostra.

a) “Què heu sortit a contemplar al desert, una canya sacsejada pel vent?”. Segons sant Gregori, la canya és l'esperit carnal que s'inclina cap a un costat o un altre. Si el vent bufa a favor, s'alegra, i l'orgull

Sant Joan Baptista - Catedral de Menorca
Toni Barber

la tomba. Si el vent bufa en contra, s'inclina amb furor i violència. Joan, en canvi, no era una canya sacsejada perquè la seva integritat no l'ablania l'adulació ni l'enduria la injúria. I acaba exhortant: *“Germans caríssims, aprenquem a no ser canyes agitades pel vent, mantinguem inflexible la fermesa de l'ànima”*.

b) “Doncs què hi heu sortit a veure, un home vestit refinadament?”. Els que així viuen, no són servidors del Rei celestial perquè estan subjectes a un rei terrenal i entregats a coses exteriors. Per açò, sant Gregori manifesta: *“Ningú no pensi que no hi ha pecat en el luxe i en l'afany de vestits preciosos perquè, si en ells no hi hagués culpa, el Senyor no hagués lloat Joan per l'aspror dels seus vestits”*.

c) Doncs què hi heu sortit a veure, un profeta? Per sant Gregori, Joan Baptista és més que profeta perquè no sols profetitzava, assenyala qui és la profecia.

Aquesta missió: *“Assenyalar qui és la profecia”* (Jesús), ens pertoca a tots els cristians. Visquem Jesús i convidem a viure'l. Decidits, netegem el nostre interior, obrem el bé i celebrem junts la litúrgia d'aquest any amb qui desitja arrecerar-se a *“la canya (Jesús) que no la tomba ni el vent a favor ni el vent en contra”*.

J. Bosco Faner Bagur

la notícia

La sinodalitat, tema central de la formació per als preveres, els laics i la vida consagrada

Els dies 16 i 17 de novembre la diòcesi de Menorca va comptar amb la presència de José San José Prisco, prevere i catedràtic de Dret Canònic de la Universitat Pontifícia de Salamanca per a reflexionar sobre la sinodalitat, aquest caminar junts de l'Església, basat en l'escolta, el diàleg i el discerniment.

El ponent va oferir als preveres de Menorca unes jornades de formació per aprofundir en la importància d'una Església sinodal, basada en una integració harmònica i orgànica al seu si de tot el poble de Déu: laics, ministres ordenats i vida consagrada.

En aquest sentit, es va ressaltar que la sinodalitat ha de tenir una continuïtat, també després del Sínode dels Bisbes (2021-2024), i estar present al dia a dia de les parròquies.

D'altra banda, San José Prisco també va oferir una conferència als laics i als membres de la vida consagrada. Va destacar que la sinodalitat és un exercici espiritual, que necessita persones espirituals, amb moments de pregària, la celebració dels sacraments i una implicació en la vida de l'Església. En aquest sentit, va recordar als laics que tenen una vocació molt important: han de ser especialistes en portar l'Evangeli a qualsevol

realitat social (cultura i art, ciència, economia, salut, educació). Finalment, va destacar que l'escolta permanent és clau perquè l'Església sigui més sinodal i emprengui una missió veritablement evangèlica.

Bisbat de Menorca

Diumenge Primer d'Advent

Lectura del llibre del Profeta Isaïes

2, 1-5

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem: Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor en el cim de les muntanyes i per damunt els turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: "Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi el seus camins i anem per les seves rutes, perquè de Sion en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor." Ell posarà pau entre les nacions i pacificarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu; caminem a la llum del Senyor.

Salm responsorial 121

R: **Quina alegria quan em van dir: "Anem a la casa del Senyor!"**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

13, 11-14

Germans: Siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop de nosaltres que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les baralles i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor. Però de la carn no us ne preocupeu ni satisfeciu els seus desigs.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

24, 37-44

En aquell temps deia Jesús als seus deixebles: Quan vindrà el Fill de l'home, passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No se n'havien temut de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes junts en el camp, potser un seria pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent juntes, potser una seria presa i l'altra deixada. Vetlau, per tant, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria no s'hauria adormit ni hauria permès que li entrassin a sa casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora més impensada.

Lectura del llibre de Isaïas

2, 1-5

Visió de Isaïas, fill de Amos, acerca de Judà i de Jerusalem: En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sión saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

Salm responsorial 121

R: **Vamos alegres a la casa del Señor.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

13, 11-14a

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas ni borracheras, nada de lujuria ni desenfreno, nada de riñas ni envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

Lectura del santo Evangelio

según san Mateo 24, 37-44

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía y se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo: a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre».

Siempre despiertos y esperanzados

El Advento, tiempo de preparación y esperanza ante la llegada de Jesús, inaugura el nuevo año litúrgico.

Jesús vino al mundo (pasado), se hizo uno de nosotros y nació pobre en un establo; vendrá nuevamente al final de los tiempos (futuro), revestido de poder y majestad; y viene cada día a nuestra vida cotidiana (presente), a través de su Palabra, de la Eucaristía, de personas que envía como intermediarios, de circunstancias y acontecimientos que, si estamos atentos, nos permiten descubrir su presencia en medio de nosotros.

Jesús anuncia su segunda venida al mundo, destacando especialmente que no conocemos ni el día ni la hora en qué se producirá. De ahí la importancia de mantener siempre una actitud de vigilancia activa, de escucha atenta de la Palabra, es Dios mismo quien nos habla. Jesús compara estos tiempos con los días de Noé, cuando la gente se había apartado de los caminos de Dios y vivía alegremente, sin preocupaciones... y el diluvio se los llevó a todos. Este es el peligro contra el que nos previene Jesús y por ello insiste en que vivamos de forma consciente en todo momento, atentos a todo lo que sucede a nuestro alrededor, para leerlo a la luz de su Palabra, sin dejarnos arrastrar por los valores de este mundo que nos aíslan de Dios y de los hermanos. Nuestra vida se fundamenta en el pasado: Después de su resurrección, Cristo dijo: "Yo estaré con vosotros siempre, hasta el fin del mundo". (Mt 28, 20). Esta certeza nos permite vivir el presente con esperanza -Jesús viene siempre a nuestro encuentro- y trabajar de acuerdo con la voluntad de Dios para dar frutos aquí en la tierra amando a todos los hermanos. No debemos caer en el desánimo ante las noticias de guerras y violencia, pues, por encima de las miserias de este mundo, está la promesa y el amor de Dios que nos dan coraje para ir cambiando nuestra vida con ayuda de la oración y colaborar en su obra de salvación mientras esperamos confiados su venida definitiva en el futuro.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA DI. 28. Fèria: Is 2, 1-5 o bé: Is 4, 2-6 / Sal 121 / 9-18 / Sal 18 / Mt 4, 18-22.

MISSA DIÀRIA Mt 8, 5-11.

Salms de la

1ª Setmana

Dt. 29, Fèria: Is 11, 1-10 / Sal 71 / Lc 10, 21-24.

Dc. 30, Sant Andreu, apòstol (F): Rm 10, Ds. 3, Sant Francesc Xavier, prevere (MO):

Is 30, 19-21. 23-26 / Sal 146 / Mt 9, 35—10, 1. 5a. 6-8.

Dg. 4, Segon d'Advent: Is 11, 1-10 / Sal 71 / Rm 15, 4-9 / Mt 3, 1-12.

testimonis de fe

“I els envià de dos en dos”

Des de petit els meus pares em van educar en la fe cristiana: vaig ser batejat i a casa vivíem d'acord amb els preceptes de l'Església. Però, en diversos moments de la meua vida, he sentit la crida que Déu m'ha anat fent, convidant-me a seguir-lo de més a prop. Una primera crida, va ser arran de la catequesi de la nostra filla major, quan el rector de la parròquia ens va proposar, juntament

amb la meua esposa, ser catequistes d'un grup de pares. El nostre “sí” va fer que iniciéssim un camí d'aprofundiment en la fe de la mà de Jesús.

Un altra crida que el Senyor em va fer va ser per mitjà del bisbe Joan que, en una conversa que vaig tenir amb ell, em va comunicar la seva intenció d'instaurar el diaconat permanent a Menorca i em va convidar a efectuar un procés de discerniment per a ser candidat a aquest ministeri ordenat.

Viure el diaconat permanent des de la realitat del matrimoni és una riquesa que m'ajuda a ser autèntic pont entre el sacerdoti ordenat i la resta del poble de Déu, que ajudi a construir una Església més sinodal. Com a diaca orient el meu servei a la Paraula, a la Caritat i a la Litúrgia; desitj realitzar aquest servei amb dignitat i humilitat, conscient que sempre el protagonista és el Senyor i la meua acció no ha d'interferir, sinó que ha de ser vehicle perquè Ell es manifesti.

Vicent Llabrés

nous llenguatges per evangelitzar

“Antón, su amigo y la revolución rusa”, una amistat que sobreviu a l'odi

Aquesta setmana us recomanem “Antón, su amigo y la revolución rusa”, una pel·lícula dirigida per Zaza Urushadze i estrenada l'any 2019.

La història, inspirada en fets reals, ens situa a Ucraïna, l'any 1918. Anton és un filllet cristià alemany emigrat amb la seva família a Ucraïna, a la vora del mar Negre, a prop del port d'Odessa, on hi ha una colònia d'alemanys que cerquen un futur millor. Yasha és un altre filllet, jueu ucraïnès, veí d'Anton i el seu millor amic.

Els dos filllets són testimonis de fets brutals i cruels que afecten a la seguretat de les seves famílies. Davant tanta incertesa i odi, Anton i Yasha ens donen un gran exemple d'amistat vertadera i bondat; viuen amb gran naturalitat les seves diferències religioses i tots dos creuen en un cel on es trobaran amb els seus éssers estimats morts durant la guerra.

La pel·lícula ens ajuda a comprendre la violència, la destrucció, la vulneració de drets humans, la pobresa, les injustícies que provoquen conflictes bèl·lics més pròxims o llunyans que, malauradament, segueixen tan presents en el nostre món. Com ens recorda el Papa Francesc,

“Podem construir veritablement la pau només si la tenim al cor, només si la rebem del Príncep de la pau, però la pau és també un esforç nostre: demana fer el primer pas, exigeix gestos concrets.”

Podeu veure el film de forma gratuïta entrant a la pàgina web RTVE Play Cine (<https://www.rtve.es/play/cine/>).

Sonia Febrer Romero

l'entrevista al:

JOSÉ SAN JOSÉ PRISCO

Sacerdote y catedrático de Derecho Canónico de la Universidad Pontificia de Salamanca. Ha dirigido unas jornadas de formación permanente para los presbíteros y ha ofrecido una charla para los laicos y la vida consagrada sobre el tema: **“Sinodalidad: Perspectivas teológicas, canónicas y pastorales.”**

P. José: ¿Por qué es importante la formación permanente de los presbíteros?

-Para poder servir adecuadamente al Pueblo de Dios, los sacerdotes tenemos la obligación de seguir formándonos durante toda la vida, no sólo en la etapa inicial del seminario. Y la dimensión intelectual, con cursos, charlas, conferencias... es solo un área de la formación; también es necesario cultivar la dimensión espiritual o la dimensión humana.

¿A qué nos referimos al hablar de Sinodalidad?

-Sinodalidad es una palabra que viene del griego y que etimológicamente significa “caminar juntos”. Es el modo de vivir y de actuar en el que la Iglesia manifiesta su ser como Pueblo de Dios en camino, en el que todos juntos, pastores, laicos y consagrados, nos sentimos corresponsables en la misión.

¿Qué implica ese “caminar juntos” para los laicos y la vida consagrada?

-Significa que han de reconocer que están llamados todos a ser protagonistas (y no meros invitados) en la acción pastoral de la Iglesia, codo a codo con los pastores, enriqueciendo la vida de las comunidades, tomando iniciativas y no conformándose con ser meros espectadores. Los laicos, por su propia vocación, trayendo las necesidades del mundo a la Iglesia para iluminarlas; los consagrados, aportando a la acción pastoral la riqueza de la diversidad de sus crismas propios que son siempre una llamada profética a seguir con radicalidad a Cristo.

¿Y cuáles son estas perspectivas teológicas, canónicas y pastorales?

-El título de la conferencia responde también al título de mi libro sobre la Sinodalidad (publicado en Ediciones Sígueme este mismo año 2022) con el que he querido unir los aspectos teológicos que están en la base de la Sinodalidad, es decir, la riqueza de la teología sobre la Iglesia que los Padres del Concilio Vaticano II nos quisieron legar y que tiene su base en la Iglesia entendida como Pueblo de Dios que peregrina en comunión; cómo esa eclesiología ha producido un cambio importante en la ley de la Iglesia, reflejada muy bien en el Código de Derecho Canónico de 1983; y cómo este derecho abre puertas concretas para la aplicación de todos estos principios en la vida de las comunidades a través de estructuras que ya existen en nuestras parroquias y diócesis, como los consejos pastorales, de asuntos económicos, el sínodo diocesano o las asambleas diocesanas o parroquiales.

Toni Olives

Agenda

Inici del Temps d'Advent

Aquest diumenge 27 de novembre iniciem el temps d'Advent, un període de 4 setmanes per a preparar-nos per a celebrar Nadal, la vinguda del Senyor.

Pregària Contemplativa a Santa Clara

Dissabte 3 de desembre pregària contemplativa, a les 18 h, al Monestir de Santa Clara.

"Betlems" i altres activitats de Nadal

Convidam a les comunitats i parròquies que munten "Betlem", a comunicar els dies i horaris de visita al correu electrònic: comunicacio@bisbatdemenorca.org. També a enviar-nos la informació de concerts i altres activitats nadalenques que es preparin. La data límit per a fer arribar la informació és el 12 de desembre i sortirà publicada al Full Dominical del 18 de desembre.

Recés d'Advent de la CONFER Menorca

Dissabte 3 de desembre al matí al monestir de les Concepcionistes de Maó, amb una xerrada a càrrec del salesià Emili Marcos.

Entrevistes al nostre canal de Youtube

Al canal de Youtube del Bisbat de Menorca ([youtube.com/@BisbatdeMenorca](https://www.youtube.com/@BisbatdeMenorca)), cada setmana podeu escoltar les entrevistes que feim sobre diferents temes (teologia, Càritas, sinodalitat, catequesi, Vida Creixent, etc.).

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Cada setmana ens podeu escoltar a:

COPE MENORCA (89.6 FM): "El Mirall de l'Església", cada divendres a les 13.30 h. i "Església Notícia", cada diumenge a les 9.45 h.

IB3 RÀDIO (88.6 FM): "Temps de Creure", cada dissabte a les 6.30 h.

RADIO MARÍA (92.0 FM): "Revista Diocesana", cada diumenge a les 13.30 h.

Notícies nostres

Càritas celebra la Jornada Mundial dels Pobres

L'acompanyament és un dels pilars bàsics de l'acció social de Càritas. Amb motiu de la Jornada Mundial dels Pobres, el 13 de novembre Càritas Menorca va organitzar una trobada de germanor i fraternitat amb els voluntaris i les persones i famílies a les quals l'entitat diocesana acompanya.

Els participants van gaudir d'una jornada cultural a Ciutadella, visitant el museu Can Saura i el nucli antic de la ciutat. També es va viure una estona de pregària al Seminari Diocesà. En la trobada

Càritas Menorca

es van tenir present aquestes paraules del Papa Francesc: "Compartir el pa i el vi en la taula de la fraternitat cada diumenge hauria de portar-nos a viure una conversió continuada, sense desanimar-nos davant els nostres petits fracassos i frustracions, i mantenint-nos en estat de discerniment per a seguir el camí de Jesús." I és que com ens recorda el Sant Pare el sentit de comunitat i comunió ens porten a un augment de la solidaritat, compartint el nostre temps, els nostres dons i el que tenim amb els nostres germans.

Trobada de joves:

"El Regne de Déu està dins de vosaltres" (Lc 17,21)

Els dies 18 i 20 de novembre es va celebrar una vetlla de pregària per als joves a les parròquies del Carme de Maó i de Sant Rafael respectivament.

A Maó, es va comptar amb el testimoni del matrimoni Vero Moll i Carlos López, que van compar-

tir amb els joves el seu testimoni de fe i vocació com a persones integrades dins una comunitat parroquial, ressaltant que Jesús, és un company de vida essencial en el seu amor conjugal.

D'altra banda, a Ciutadella van escoltar el testimoni de Maria Benejam, casada amb 3 fills, qui va destacar que Jesús sempre ha estat present en la seva vida, donant-li sentit a tot. Va expressar que la fe és alegria, esperança, compartir vivències i moments inoblidables.

A més, es van viure moments de silenci i pregària, perquè els joves discernissin què significa per a ells el Regne de Déu. Al final es va animar a tots els grups a participar de les activitats que s'aniran fent al llarg del curs, que seran una gran oportunitat per a créixer junts en la fe, compartir experiències i fer amistats.

Bisbat de Menorca

Les diòcesis de les Illes Balears celebren el Dia de la Catequesi

En un ambient molt festiu i familiar, i en el context de la Solemnitat de Crist Rei, el passat cap de setmana es va celebrar el Dia de la Catequesi a les Illes Balears. El lema d'enguany ha estat "Anau doncs, a tots els pobles i feis-los deixebles meus" (Mt 28,19). Les misses van ser molt participades pels pares, fillets i joves de catequesi. Es va agrair molt especialment als catequistes el seu ministeri catequètic donant a conèixer l'amor de Déu a infants, joves i adults i, tenint present la Solemnitat de Crist Rei, es va ressaltar que el regne de Déu és per a tots. Crist ens espera amb els braços oberts i ens mostra que el seu regne es basa en l'amor, la pau, la justícia i el respecte, valors que hem de cultivar en el nostre dia a dia en els diferents àmbits de la nostra vida.

Església de Santa Maria (Ferreries)
Bisbat de Menorca

Parròquia Sant Martí (Es Mercadal)
Bisbat de Menorca